

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 67. Scriptum a Franciæ Oratoribus in Congregatione exhibitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

§. LXVIII.

Sæcul. XVI.
A. C. 1562*Scriptum a Franciæ Oratoribus in
Congregatione exhibitum.*

In eadem Congregatione Franciæ Oratores libellum exhibebant, in quo Patres ad concedendum Calicis usum hortabantur, afferentes, quod in rebus jure solum ecclesiastico statutis, prout est præsens quæstio, cedendum sit temporari, ne nimia firmitate populo offensionis ansa præbeatur, perinde ac si hominum leges sedulo servavimus, & Dei præcepta facile negligereamus: his dictis rogabat Patres, ut decretum ita conficerent, quatenus inde nec juri, vi cujus Reges Christianissimi in die coronationis suæ Sacramentum sub utraque specie sumunt, nec etiam consuetudini, qua in eodem Regno a nonnullis Ordinis Cisterciensis cœnobiis pari modo Synaxis recipitur (*) ullum detrimentum accedat.

Pallav. c. 13.

Hoc

(*) Hæc eadem verba in priori animadversione ex Pallavicino attulimus, proin benevolus Lector ea cum illis, quæ in hoc §. profert, conferre haud gravetur, & me hercle! deprehendet illa adeo esse depravata, ut, si cuilibet historico ejusmodi libertas indulgenda

Sæcul. XVI
A. C. 1562.

Hoc libello attoniti hærebant Legati, ut vero incommoda, si hujus rei discussioni insisterent, forte oritura deciderent, inter se convenerunt, nec de concessione, nec de Calicis suppressione mentionem esse faciendam (*).

Postea

genda foret, actum esset de fide historica: Si autem Continuator hæc ex alio probato Scriptore hausit, cur non illum, sed solum Pallavicinum citavit? cur de suo illam hæreticorum næniam, perinde ac si nos plus tribueremus legibus humanis, quam divinis, insperfit? nonne ex sua loquela manifestum facit, quod Catholicus videri voluerit, ita tamen, ut hæreticis, Libertinis, ac sua ætate jam invalescentibus Religionis contemptoribus placere voluerit.

(*) Rursus haud toleranda est Continuato-
ris audacia, qua suos Lectores omnes, vel idiotas, vel cæcos suorum verborum idololatrias fore credebat, ut sola Fleurianæ Historiæ continuatæ auctoritate territi indagare minime sint ausuri, an iis, quæ scribit, Historica veritas constet, anve in Scriptoribus a se allegatis ea, quæ narrat, contineantur; nisi enim hac opinione præventus fuisset, certe hæc prima verba proferre minime præsumpsisset; timere enim debuisset, ne aliquis Lector Pallavicinum ab ipso citatum pervolvens fraudem, nequi-

Postea Jacobus Maria Sala, Episcopus Vivariensis dissuadebat, ne in quodam doctrinæ capite, prout tamen in exemplo proposito absolute fiebat, produceretur testimonium S. Joannis cap. 6., idque ob diversos opinandi modos inter veteres Patres, an vel ibi esus *corporeus* carnis Christi, qui fit in Eucharistia, intelligatur, vel *spiritualis*, qui fit in baptismo, & in justitiæ susceptione: ideo melius fieri putabat, si afferetur nuda doctrinæ explicatio rationibus haud vestita, cum sibi videretur, quod ejusmodi

Sæcul. XVI.
A. C. 1562.

nequitiam, ac Continuatoris falsitatem deprehendat, & Pallavicinum ad Franciæ Oratorum libellum hæc a Legatis fuisse responsa legat: *Responsum est in Decretis paratis eos damnari, qui necessitatem, divinumque mandatum sumendi utramque speciem affirmarent, non item eos, qui ex veteri privilegio, aut ritu id usurparent, nihil tamen in fide ab Ecclesia dissentientes: cum non sit mens Concilii quidquam de iis innovandi, imitantis Innocentium III. in capite postremo, tit. de Baptismo.*

Quis autem Continuatori fidem adstruat narranti, Papæ Legatos ad Franciæ Oratorum libellum attonitos hæsisse: ergo illis ignotum esse potuit privilegium Regum Franciæ, ac consuetudo quorundam Cisterciensium? quodnam est ergo illud tanti terroris, & admirationis argumentum?

Sæcul. XVI. di allegatæ auctoritates, ac textus non
A.C. 1562. tantum profint definitionibus, quantum
 adversarios ad impugnationes incita-
 rent. Ceterum quoad quartum Cano-
 nem petebat Brixienſis Antistes, ut non so-
 lum diceretur, usum Eucharistiæ non esse
 necessarium infantibus, sed ipsis etiam in-
 terdictum exprimeretur; quandoquidem
 rationes, propter quas Calix Laicis popu-
 lis prohibebatur, fortius impellerent ad
 Sacramentum illud infantibus omnino
 prohibendum: non tamen Patribus pla-
 cuit communiter hunc usum damnare,
 cui favent antiqua primævæ Ecclesiæ
 monumenta, quapropter sancitum, ut ex
 Patrum sententia ad emendatos hosce
 Canones opera impenderetur.

§. LXVIII.

*Archiepiscopus Lancianensis Roma
 Tridentum reversus.*

*Pallav. c. 8.
 n. 1. & 4.*

Cum Synodus omnibus hisce delibera-
 tionibus intenta esset, interim Ar-
 chiepiscopus Lancianensis die decima
 Julii Roma reversus Pontificis nomine
 Patribus significabat, quod Pius IV. a
 dissolvendo Concilio longe alienus esset,
 imo potius ex adverso, quicquid pio
 huic operi ad prosperum exitum de-
 ducendo utile esse cognosceret, toto stu-
 dio impendere paratus existeret. Inſu-
 per per eundem Præsulem Pontifex
 Patres